

Kaatsen op Haagse bodem bij HRC

Een finale van een groot kaatstoernooi werd gisteren op Haagse bodem gespeeld. Toch was er geen Fries te bekennen op de velden van de Haagsche Rugby Club (HRC). Het toernooi was voor de kaatsverenigingen van buiten Friesland.

door

André Buurman

DEN HAAG | De Friese vlag wappert fier op het complex van de Haagsche Rugby Club aan de Theo Mann Bouwmeesterlaan. De voertaal is deze zaterdag nagevoel Fries. Maar niemand van de aanwezigen is te beroerd om als het moet over te schakelen op de Nederlandse taal. Soms is dat ook wel nodig, want de mannen en vrouwen achter de bar zijn leden van HRC, de gastheer van vandaag. En die zijn de Friese taal absoluut niet machtig. De ovale rugbybal heeft een dag plaatsgemaakt voor een minuscule kaatsballetje van amper 24

gram, vervaardigd uit leer en paardenhaar.

Er worden tussen 10 uur 's morgens en 6 uur 's avonds wel honderden kaatsballetjes opgegooid door de 'opslager', de serveerder, bijgestaan door zijn twee teamgenoten, die als 'voorinse' en 'achterinse' te boek staan. Een minder groot aantal keren kaatsen de 'uislager', de retourneerder, van de tegenpartij en zijn twee kompanen weer terug. Na zes 'eersten' is het spel afgelopen. Een 'eerst' ontstaat bij acht punten.

Op een zogenoemde 'telegraaf' wordt de score bijgehouden. Het gaat tenslotte om de afsluitende finale van de Federatie Buiten Afdeling (FBA)-competitie. Alle kaatsverenigingen buiten Friesland en aangesloten bij de Koninklijke Nederlandse Kaats Bond zijn vandaag van de partij. Voor de kaatsers uit Friesland, de bakermat van de sport, is geen plek ingeruimd. Die hebben hun eigen competitie.

Gerben Bootsma woonde jarenlang in Friesland, maar mag zich volgens officiële bronnen geen Fries noemen aangezien 32 jaar geleden zijn wieg in het Utrechtse

IJsselstein stond. Bootsma verhuisde vijf jaar geleden na zijn studie sociale geografie naar Den Haag.

"Kaatsen", legt Bootsma uit, "is weliswaar een typisch Friese sport. Maar niet iedereen in Friesland speelt kaats. We onderscheiden in Friesland het water-, bos- en grasgebied. Dat laatste is waar de kaatssport het populairst is. Zeg maar in het noordwesten van Friesland. Met Franeker als bekendste plaats. In het watergebied is het skûtsjesilen volkssport nummer één. Daar interesseert zich bijna niemand voor het kaatsen."

Bootsma richtte samen met voorzitter Richard Beukema eind 2001 'Kaatsferiening De Earrebarre Dehaach' op. Earrebarre staat voor 'oioevaar'. Via de nieuwsbrief 'De Lamme Rêgâh' worden de zestig leden geïnformeerd.

Getraind wordt er in het Westbroekpark. De clubkleuren van de Earrebarre zijn groen-geel. Het shirtje lijkt verdacht veel op dat van ADO Den Haag. "Er wordt weleens aan mij gevraagd of ik supporter ben van die club. Maar als ik zeg dat ik van de kaatsvereni-

ging ben, wordt er wel een beetje vreemd naar me gekeken." De Earrebarre heeft met Den Haag 1 tot en met Den Haag 6 zes teams afgevaardigd voor de finale van de FBA en is met het eerste team kansrijk voor de titel. Langs de zijlijn worden de prestaties van de teams uit onder andere Hilversum, Dronten, Amsterdam en Wageningen door tientallen belangstellenden gevolgd.

Onder hen Ingrid Boschma. Opgegroeid in het 700 zielen tellende gehucht Oudega W, dat onder het 'watergebied' van Friesland valt. Dus kwam Ingrid Boschma pas nadat zij naar Den Haag was verhuisd in aanraking met de kaatssport. "En daar moest mijn vader wel om lachen toen ik het hem vertelde", zegt zij.

"Kaatsen is techniek en met name tactiek", legt Boschma uit. "Maar van de spelregels begrijp ik nog niet zoveel", roept ze vervolgens verontschuldigend als de scheidsrechter een beslissing neemt. Als niet veel later Den Haag 1 met Gerben Bootsma tegenstander Hilversum 1 met 5 tegen 4 'eersten' heeft verslagen, kan het feest bij HRC losbarsten.